

Студијски програм: Дипломирани еколог			
Назив предмета: Биогеографија			
Наставник: Горан Аначков, Оливера Бјелић-Чабрило			
Статус предмета: обавезни			
Број ЕСПБ: 5			
Услов:			
Циљ предмета Упознавање са основним појмовима, процесима и методама рада у биогеографији. Познавање законитости распрострањења биљних и животињских врста и животних заједница на копну и у мору, у појединим фито и зоогеографским областима, а посебно на подручју Србије.			
Исход предмета Располагање основним знањем из биогеографије. Студент са разумевањем користи појмове о ареалу и хорологији биљних и животињских врста и животних заједница на Земљи. Студент по завршеном курсу разуме основне принципе хоризонталне и вертикалне дистрибуције организама, уме да препознаје и идентификује биогеографске категорије. Такође, оспособљен је да правилно примењује методе у биогеографским истраживањима.			
Садржај предмета: <i>Теоријска настава</i> Ареал, обликовање и особине ареала (картирање, типологија, димензије, форме, динамика ареала, форме распрострањења), центри распрострањења и порекла врсте. Баријере (физичке, еколошке, просторно временске, биолошке, активно расељавање, пасивно расељавање). Ендемизам, космополитизам, реликтност, викаризам, острвска и планинска биогеографија. Хорологија, основне методе истраживања у биогеографији. Основи историјске биогеографије, континентални дрифт, флора и фауна у терцијеру, ледено доба и његов значај у формирању данашњег распореда флоре и фауне. Фитогеографско рашчлањење Света, флорна царства. Зоогеографска подела копна: Нотогеа, Неогеа, Палеогеа, Арктогеа (Холарктик). Фитогеографија Србије и Балканског полуострва, елементи флоре на подручју Србије, вертикална хоролошка стратификација на подручју Балканског полуострва. Фауна (појам, структура, анализа, генеза). Фауна Србије са карактеристичним представницима тетраподних кичмењака. <i>Практична настава</i> Основне методе картирања, директно и индиректно картирање у флористици. Елементи флоре. Флористичка статистика (спектар ареал типова, таксономски и биолошки спектар, родовски коефицијент, индекс флорогенезе, процена флористичког богатства и разноврсности, индекси сличности флоре). Ендемити, реликти. Вертикална стратификација на примерима високих планина Балканског полуострва. Карактеристични представници кичмењака појединих зоогеографских области преко аудио и видео записа.			
Литература: Јанковић, М. (1985): Фитогеографија. Природно-математички факултет Универзитета у Београду, Југословенски завод за продуктивност рада и информационе системе, Београд. Јанковић, М.М., Атанацковић, Б.С. (1999): Биогеографија са педологијом. Географски факултет, Универзитет у Београду, Београд. Лопатин, И. К.(1995): Зоогеографија. Превод са руског-Снежана Пешић, Зим-Пром, Крагујевац. Лопатин, И. К., Матвејев, С. (1995): Кратка зоогеографија са основама биогеографије и екологије биома Балканског полуострва, 1. књига, Љубљана. Сох В.С., Мооре Р.Д., Ладле Р.Ј. (2016): Biogeography, an Ecological and Evolutionary Approach, ninth ed. Wiley Blackwell, Oxford, Chichester, Hoboken.			
Број часова активне наставе	Теоријска настава: 3	Практична настава: 2+0+0	
Методe извођења наставе: Предавања праћена интерактивном наставом са аудио и видео презентацијама. Учење откривањем путем решавања проблема у биогеографским анализама. Очигледна настава са адекватним колекцијама природног материјала.**			
Оцена знања			
Предиспитне обавезе	поена	Завршни испит	поена
предавања - присуство	5	тест	45
практична настава - присуство		усмени	20
колоквијуми	15		
семестрални тестови	15		

** Предмет представља основу за извођење Теренске наставе 3 у којој студенти практично бораве у биогеографским и еколошким јединицама о којима су савладали теоријске основе